LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS

SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR *BALCIA INSURANCE SE* GINČO NAGRINĖJIMO

2025-09-15 Nr. 429-208
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Balcia Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2025 m. balandžio 5 d. eismo įvykio metu dėl transporto priemonės valdytojo, kurio civilinę atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo sutartimi buvo apdraudęs draudikas, kaltės buvo apgadintas pareiškėjo automobilis *(duomenys neskelbtini)* (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – Įvykis). Gavęs informaciją apie Įvykį, draudikas pradėjo žalos administravimą.

Pareiškėjo automobilio remontą atliko UAB „Tokvila" (toliau – servisas). Pagal serviso išrašytą 2025 m. gegužės 14 d. PVM sąskaitą faktūrą Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – PVM sąskaita faktūra), bendra remonto kaina su PVM – 1 331,99 Eur. Vadovaudamasis pareiškėjo 2025 m. gegužės 14 d. prašymu, draudikas draudimo išmoką už automobilio remonto darbus (atskaičius išskaitos už naudotų dalių keitimą naujomis (nusidėvėjimo) sumą) išmokėjo tiesiogiai servisui. Draudiko apskaičiuotą 174,90 Eur išskaitą už naudotų dalių keitimą naujomis (nusidėvėjimą) pareiškėjas servisui sumokėjo[1] pats.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu taikyti nurodytą išskaitą (nusidėvėjimą), pateikė draudikui pretenzijas[2], kuriomis reikalavo išmokėti pareiškėjui papildomą 174,90 Eur draudimo išmoką (kompensuoti išskaitos sumą, kurią pareiškėjas sumokėjo tiesiogiai servisui).

Atsakydamas į pareiškėjo pretenzijas, draudikas pareiškėjui paaiškino, kad išskaita už naudotų dalių keitimą naujomis (nusidėvėjimas) buvo pritaikyta vadovaujantis Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių[3] (toliau – Taisyklės) 15 punktu.

Draudikas paaiškino, kad rinkoje buvo galima rasti pareiškėjo automobiliui tinkamas naudotas arba neoriginalias dalis, kurioms išskaita nebūtų buvusi taikoma. Draudiko teigimu, pareiškėjui pasirinkus remonto metu naudotas automobilio dalis pakeisti naujomis originaliomis dalimis, draudikas, vadovaudamasis Taisyklių 15 punktu, priėmė sprendimą naujomis pakeistoms dalims taikyti išskaitą (nusidėvėjimą).

Vis dėlto draudikas nurodė nusprendęs netaikyti išskaitos (nusidėvėjimo) pakeistam automobilio purkštukui ir 2025 m. birželio 2 d. pranešimu informavo pareiškėją apie jam išmokėtą papildomą 67,88 Eur draudimo išmoką.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėjas kėlė draudikui reikalavimą išmokėti papildomą 107,02 Eur draudimo išmoką. Pareiškėjas reikalavimą grindė tuo, kad draudikas išskaitą už naudotų dalių keitimą naujomis taikė nepagrįstai, netinkamai vadovavosi teisės aktais ir teismų praktika, neįrodė, kad automobilio vertė po remonto padidėjo. Pareiškėjo teigimu, draudikas žalą privalo atlyginti visiškai.

---

[1] Patvirtina 2025 m. gegužės 16 d. mokėjimo pavedimo kopija.

[2] 2025 m. gegužės 6 d., 2025 m. gegužės 9 d., 2025 m. gegužės 29 d. pretenzijos.

[3] Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2024 m. liepos 24 d. nutarimo Nr. 626 redakcija).

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Draudikas informavo, kad nusprendė iš dalies tenkinti pareiškėjo reikalavimą ir netaikyti išskaitos (nusidėvėjimo) PVM sąskaitoje faktūroje nurodytoms smulkioms automobilio dalims, kurios buvo pakeistos naujomis (laikikliams ir bamperio laikiklių klipams), ir išmokėjo pareiškėjui draudiko apskaičiuotą papildomą 14,70 Eur draudimo išmoką[4].

Draudikas paaiškino, kad 92,32 Eur išskaita (nusidėvėjimas) pakeistam automobilio bamperiui buvo pritaikyta pagrįstai, nes rinkoje yra galimybė įsigyti tiek naujus neoriginalius, tiek naudotus bamperius ir atlikti remontą už mažesnę kainą. Taigi, pakeisti apgadintą bamperį nauju buvo ne objektyvi būtinybė, o pareiškėjo ir remontą atlikusio serviso pasirinkimas.

Draudikas nurodė, kad, vadovaujantis ekonomiško žalos atlyginimo principu, žala turi būti atlyginama efektyviausiu ir racionaliausiu būdu, kuris leidžia atkurti transporto priemonės būklę iki įvykio, nepatiriant perteklinių išlaidų. Draudiko teigimu, šis principas įtvirtintas tiek teisės doktrinoje, tiek teismų praktikoje, jis reiškia, kad draudikas privalo atlyginti realią, pagrįstą žalą, tačiau neprivalo apmokėti brangesnio remonto ar dalių, jei yra objektyvi galimybė atlikti remontą pigiau – t. y. naudojant techninius reikalavimus atitinkančias naudotas ar neoriginalias dalis. Draudikas nurodė, kad, jeigu nukentėjęs asmuo renkasi brangesnį remonto būdą, kuris viršija būtinas sąnaudas transporto priemonės vertei iki įvykio atkurti, šios papildomos išlaidos turi tekti jo paties atsakomybei, kaip tai nustatyta Taisyklių 15 punkte.

Draudikas paaiškino, kad taikytinos išskaitos (nusidėvėjimo) dydį apskaičiavo vadovaudamasis Koeficientų apgadintoms kelių transporto priemonėms taikymo tvarkos aprašo[5] (toliau – Aprašas) III skyriaus 40 ir 41 punktuose numatytu metodu. Šiuo metodu dalių nuvertinimo dydis apskaičiuojamas pagal Lietuvos vertintojų rūmų parengtą algoritmą, kuriame panaudoti techninės apžiūros įmonių asociacijos „Transeksta" pateikti ir Lietuvos vertintojų rūmuose susisteminti duomenys apie atitinkamų klasių, kategorijų automobilių vidutines ridas ir vidutinį transporto priemonės amžių Lietuvos Respublikoje. Šio algoritmo skaičiavimo sekoje dalių nuvertinimo procentinė reikšmė gaunama subendrinus minėtus duomenis su faktine transporto priemonės rida ir amžiumi. Duomenų atnaujinimas ir sinchronizacija su *Audatex* programa ir analizė vykdomi reguliariai. Draudiko teigimu, nagrinėjamu atveju, pagal automobilio duomenis, turėtų būti taikoma 31,58 proc. [6] dydžio išskaita (nusidėvėjimas), tačiau išskaitos dydis pareiškėjo naudai buvo sumažintas iki 29 proc.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad dalį pareiškėjo keliamo reikalavimo (dėl 14,70 Eur) tenkino, tačiau pareiškėjo reikalavimo dalies dėl papildomos 92,32 Eur draudimo išmokos mokėjimo tenkinti neturi pagrindo.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo taikyti išskaitą (nusidėvėjimą) už naudotų automobilio dalių keitimą naujomis. Ginčo nagrinėjimo Lietuvos banke metu draudikas nusprendė tenkinti pareiškėjo reikalavimo dalį dėl 14,70 Eur (draudikas išmokėjo pareiškėjui nurodytą sumą, kuri buvo apskaičiuota kaip išskaita (nusidėvėjimas) už PVM sąskaitoje faktūroje nurodytų smulkių automobilio dalių (laikiklių ir bamperio laikiklių klipų) pakeitimą naujomis), todėl ši ginčo dalis nebus nagrinėjama. Toliau sprendime bus sprendžiama ginčo dalis dėl 92,32 Eur, kurie buvo apskaičiuoti kaip išskaitos (nusidėvėjimo) suma už automobilio bamperio pakeitimą nauju originaliu.

---

[4] Patvirtina 2025 m. rugsėjo 8 d. mokėjimo pavedimo kopija.

[5] Patvirtintas Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos direktoriaus 2020 m rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. V1-118 ir skirtas turto arba verslo vertinimo įmonėms ir nepriklausomiems turto arba verslo vertintojams, atliekantiems apgadintos kelių transporto priemonės vertinimą.

[6] Patvirtina pateiktas išrašas iš *Audatex* sistemos.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina nustatyti, ar draudikas pagrįstai, vadovaudamasis privalomąjį draudimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, taikė 92,32 Eur išskaitą (nusidėvėjimą) už naudotos automobilio dalies keitimą nauja.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas reguliuojamas Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Taisyklių ir kt.) nuostatomis. TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis įvykis – tai transporto priemonės, kuriai pagal šio įstatymo nuostatas nustatyta draudimo prievolė, valdytojo civilinę atsakomybę, naudojant transporto priemonę pagal šio straipsnio 18 dalį, lėmęs eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka.

Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per draudžiamąjį įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, jo sveikatai ir (arba) žala, atsiradusi dėl nukentėjusio trečiojo asmens gyvybės atėmimo, ir (arba) neturtinė žala ar žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio pasekmė.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertinimo ataskaitomis, dokumentais, kuriais įrodomos padarytos žalos aplinkybės, faktas ir dydis, nuotraukomis, vaizdo įrašais. Taisyklių 4 punkte įtvirtinta, jog žala nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – CK), TPVCAPDĮ, Taisyklėmis ir kitų teisės aktų nuostatomis, reglamentuojančiomis padarytos žalos dydžio nustatymą.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas sugadinto turto remonto išlaidas, būtinas turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo sugadintą transporto priemonę remontuoja pas draudiko ar Biuro rekomenduotą remonto paslaugų teikėją arba pasirinktą remonto paslaugų teikėją, kuriam draudikas ar Biuras raštu pritarė, keičiamų sugadintų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimas neskaičiuojamas, jeigu nėra galimybių jų suremontuoti, kad atlikus remontą sugadintos detalės ir (ar) dalys atitiktų techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus, ir nėra galimybių remontui naudoti dėvėtų ar neoriginalių detalių ir (ar) dalių, atitinkančių techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus.

Nagrinėjamo ginčo kontekste pažymėtina, kad Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra konstatavęs, jog žala dėl transporto priemonės sugadinimo, be kita ko, apima išlaidas keičiamoms dalims ar detalėms, reikalingoms suremontuoti (atstatyti) dėl kalto asmens veiksmų sugadintą turtą. Sugadinto turto vertės atkūrimas iki įvykio reiškia, kad būtina atsižvelgti į automobilio detalių ar dalių nuvertėjimą dėl eksploatavimo iki įvykio. Toks aiškinimas atitinka visiško žalos atlyginimo funkciją. Visiško žalos kompensavimo principas lemia, kad nukentėjusiajam nuostolių kaip piniginės žalos išraiškos turi būti atlyginama tiek, kiek nukentėjęs asmuo dėl padarytos žalos prarado. Tai reiškia, kad nukentėjusiajam neturi būti priteisiama nei mažiau, nes tokiu atveju nebus tinkamai apgintos asmens teisės, nei daugiau, nes nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėtų skolininko sąskaita[7].

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas ar Biuras moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

Įvertinus byloje esančius duomenis, nustatyta, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko sprendimo taikyti išskaitą (nusidėvėjimą) už naudotų detalių keitimą naujomis. Pareiškėjas reikalauja, kad draudikas netaikytų išskaitos (nusidėvėjimo) ir patirtą žalą atlygintų visiškai. Tarp šalių nėra ginčo dėl taikytos išskaitos (nusidėvėjimo) apskaičiavimo metodikos ir ja remiantis apskaičiuoto išskaitos dydžio, todėl dėl šių aplinkybių toliau pasisakoma nebus.

Iš bylos duomenų matyti, kad draudikas nusprendė netaikyti išskaitos (nusidėvėjimo) už pakeistą nauju automobilio purkštuką ir kitas PVM sąskaitoje faktūroje nurodytas smulkias remontui reikalingas dalis ir išmokėjo pareiškėjui papildomas draudimo išmokas, atlyginančias dėl šių dalių keitimo pareiškėjo patirtus nuostolius. Vis dėlto draudikas teigia, kad 92,32 Eur išskaita (nusidėvėjimas) už sugadinto bamperio keitimą nauju yra taikyta pagrįstai,

[7] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. liepos 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-240-1075/2019.

vadovaujantis privalomąjį draudimą reglamentuojančiais teisės aktais.

Draudikas, siekdamas pagrįsti savo poziciją, nurodė, kad sprendimas taikyti išskaitą (nusidėvėjimą) buvo priimtas vadovaujantis transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reglamentuojančiais teisės aktais, o būtent Taisyklių 15 punktu, nustatančiu, kad, „jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo sugadintą transporto priemonę remontuoja pas draudiko ar Biuro rekomenduotą remonto paslaugų teikėją arba pasirinktą remonto paslaugų teikėją, kuriam draudikas ar Biuras raštu pritarė, keičiamų sugadintų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimas neskaičiuojamas, jeigu nėra galimybių jų suremontuoti, kad atlikus remontą sugadintos detalės ir (ar) dalys atitiktų techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus, ir nėra galimybių remontui naudoti dėvėtų ar neoriginalių detalių ir (ar) dalių, atitinkančių techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus.“

Draudiko teigimu, eismo įvykio metu sugadinto pareiškėjo automobilio bamperio remontui buvo galima naudoti dėvėtas ar neoriginalias dalis, atitinkančias techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus. Siekdamas įrodyti, kad rinkoje yra galimybė įsigyti naudotą ar naują neoriginalų konkretaus automobilio modelio bamperį, draudikas į bylą pateikė skelbimų apie parduodamus *(duomenys neskelbtini)* priekinius bamperius kopijas. Lietuvos banko vertinimu, iš draudiko pateiktų įrodymų matyti, jog rinkoje yra galimybė įsigyti pareiškėjui priklausančio konkretaus automobilio modelio naują neoriginalų ar naudotą priekinį bamperį, vadinasi, buvo galimybė tokias dalis naudoti remontui.

Iš draudiko pateiktų duomenų matyti, kad naudotų ar naujų neoriginalių bamperių kainos rinkoje svyruoja nuo 95 Eur iki 167 Eur su PVM. Pastebėtina, kad PVM sąskaitoje faktūroje, išrašytoje už pareiškėjo automobilio remontą, nurodyta, jog naujo originalaus bamperio kaina yra 318,35 Eur su PVM, t. y. daug didesnė.

Įvertinus byloje esančius įrodymus, sutiktina su draudiko pozicija, kad, vadovaujantis ekonomiško žalos atlyginimo principu, žala turi būti atlyginama efektyviausiu ir racionaliausiu būdu, kuris leidžia atkurti transporto priemonės būklę iki įvykio, nepatiriant perteklinių išlaidų. Draudikas privalo atlyginti realią, pagrįstą žalą, tačiau neprivalo apmokėti brangesnio remonto ar dalių, jei yra objektyvi galimybė atlikti remontą pigiau – t. y. naudojant techninius reikalavimus atitinkančias naudotas ar neoriginalias dalis.

Lietuvos banko vertinimu, draudikas įrodė, kad šiuo konkrečiu ginčo atveju rinkoje buvo galimybė remontui naudoti dėvėtas ar neoriginalias dalis, atitinkančias techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus, ir remontą atlikti už mažesnę kainą, tai atitinka bendrąjį civilinės teisės principą, jog žala turi būti atlyginama efektyviausiu ir racionaliausiu būdu.

Lietuvos banko vertinimu, draudikas, įrodęs, kad buvo galimybė remontui naudoti dėvėtas ar neoriginalias dalis, tinkamai pagrindė savo sprendimą taikyti išskaitą (nusidėvėjimą) pareiškėjo automobilio bamperiui, kuris remonto metu buvo pakeistas nauju originaliu, ir šis sprendimas atitinka Taisyklių 15 punkto nuostatas.

Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, sutiktina su draudiko pozicija, kad, jei nukentėjęs asmuo renkasi brangesnį remonto būdą, kuris viršija būtinas sąnaudas transporto priemonės vertei iki įvykio atkurti, šias papildomas išlaidas asmuo turi atlyginti pats.

Nors pareiškėjas savo poziciją grindė tuo, kad, pareiškėjo teigimu, draudikas, norėdamas taikyti išskaitą (nusidėvėjimą), privalėjo įrodyti, jog automobilio vertė po remonto padidėjo, dėmesys atkreiptinas į tai, kad išskaitos (nusidėvėjimo) taikymas Taisyklėse nėra tiesiogiai siejamas su šia aplinkybe. Iš išskaitos (nusidėvėjimo) taikymą reglamentuojančio Taisyklių 15 punkto nuostatų matyti, kad išskaitos (nusidėvėjimo) taikymo galimybė siejama būtent su aplinkybe, ar remontui buvo galima naudoti dėvėtas ar neoriginalias dalis, atitinkančias techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus.

Vis dėlto draudikas atsiliepime nurodė, kad, priimdamas sprendimą taikyti išskaitą (nusidėvėjimą), įvertino ir tai, jog pareiškėjo automobilio priekinis bamperis nebuvo naujas, buvo jau eksploatuotas, turėjo nusidėvėjimo žymių, nesusijusių su Įvykiu. Draudikas taip pat neturėjo duomenų, jog bamperis prieš Įvykį neseniai būtų buvęs pakeistas nauju. Atsižvelgdamas į tai, draudikas nurodė, kad bamperio keitimas nauju originaliu netaikant nusidėvėjimo reikštų nepagrįstą automobilio būklės pagerinimą.

Su nurodyta draudiko pozicija sutiktina, nes, kaip minėta, Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra pažymėjęs, kad sugadinto turto vertės atkūrimas iki įvykio reiškia, kad būtina atsižvelgti į automobilio detalių ar dalių nuvertėjimą dėl eksploatavimo iki įvykio ir toks

aiškinimas atitinka visiško žalos atlyginimo funkciją[8].

Pastebėtina, kad pareiškėjas savo reikalavimą draudikui iš esmės grindė bendromis CK ir Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nuostatomis. Vis dėlto Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra pažymėjęs, kad transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo santykius reglamentuoja TPVCAPDĮ ir šio įstatymo atžvilgiu CK ir Draudimo įstatymas taikomi kaip *lex generalis* (CK 6.988 straipsnio 3 dalis, 6.1018 straipsnis, TPVCAPDĮ 1 straipsnio 7 dalis)[9].

Lietuvos banko vertinimu, byloje esantys duomenys pagrindžia, kad draudikas pagrįstai, vadovaudamasis privalomąjį draudimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, taikė išskaitą (nusidėvėjimą) už eismo įvykio metu sugadinto pareiškėjui priklausančio automobilio bamperio keitimą nauju originaliu.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes ir į tai, kad ginčo nagrinėjimo Lietuvos banke metu draudikas pareiškėjo keltą reikalavimą iš dalies tenkino (išmokėjo papildomą 14,70 Eur sumą), likusi pareiškėjo reikalavimo dalis atmestina kaip nepagrįsta.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Licencijavimo skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių Agnė Kazlauskienė

[8] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. liepos 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-240-1075/2019.

[9] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. gruodžio 29 d. Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo reglamentavimo ir teismų praktikos apžvalga.